

Børkop, d 20/10-2013.

Jeg er født og opvokset i Brejning ,og jeg begyndte i oktober 1958 i kvindehjemets køkken som husassistent, 16 år gammel. Der var en leder der hed frk Svarts, og hun var så dygtig at lægerne og cheferne fra København kom og spiste der .Der var 4 store køkkener: Skolekøkkenet oven for bakken, Mandshjemets køkken, Asylkøkkenet og Skolekøkkenet oven for bakken.

Den 1. Oktober 1960 begyndte jeg som elev på voksensiden, der var også en børneside.

Jeg skulle begynde på det gamle sygehus afd.c. Det var delt op i 3 dele, kvinder i venstre og mænd i højre og så børn i midten. Der lærte vi at rede senge og made patienterne og ellers hvad der hørte med på et sygehus, vi mødte kl. 7 om morgenen og til kl. 12. og havde så fri til kl. 16 hvor vi mødte igen og fik så fri kl. 19. Vi gik på kursus et par gange om ugen i vores fritimer, det første år havde vi alt om hvordan man lægger en forbindelse, reder senge og alt om sygepleje. Der prøvede jeg for første gang at vaske en mand der var død, det var ikke sjovt, vi var to på vagt, han skulle jo vaskes og gøres i stand og så bæres ned i kælderen og ligge i 6 timer før han blev erklæret død, men vi kunne heldigvis tilkalde vores oversygeplejerske der boede :havde lejlighed oppe på loftet.

Mens jeg var der boede jeg ovre på afd.E. Mandsasylet vi skulle bo på institutionen, når vi arbejdede der. Jeg havde et lille værelse hvor der stod en seng og et bord med stol, og når vi skulle vaske os foregik det ude på gangen. Jeg prøvede også at være nattevagt ,så skulle vi bo på Nathuset og spise i asylkøkkenet. Det var hvis det første år så blev jeg fløttet til Mandasylet afd E4 for voksne mænd, men der kunne jeg ikke lide at være, så kom jeg på afd.E2. Der var jo ca. 40 patienter på hver afd. Vi gik lange ture med vores beboere der kunne, feks. ned i vores dejlige dyrehave hvor de gik og snakkede de dyr der var og være lidt mere frie.

Så blev jeg flyttet på Kvindeasylet afd.D2. Hvor jeg kom derover en middag og var med til at dele mad ud, så gik den plejerske som var der hjem. Og jeg kendte ikke en eneste af beboerne, jeg fik en stoppekurv sat på bordet ,og så skulle jeg passe dem alle, men de skulle jo på toilet og der havde jeg heldigvis de store arbejdsføre piger(gode)de hjalp og fortalte hvem der skulle hvad. Og så kl.5 kom der en plejerske og så fik de aftensmad og blev derefter puttet i seng. Også når de skulle i bad foregik det på samlebånd i kælderen, når de var blevet vasket skulle de op på deres sovestuer og have tøj på, de havde kun en seng de kunne kalde deres. Der var jo depoter oppe på loftet hvor der sad damer og reparerede alt ders tøj og syede nr.i. Vi havde vores initialer syet i vores tøj. Dem gik vi også ture med. Der boede jeg også oppe på loftet i et hjørneværelse der var lidt større men jeg skulle igennem en soverum hvor der lå 6 til 8 piger og sov. Nedenunder havde de 4 og 6 mandsstuer. Der var jeg et stykke tid så blev jeg flyttet igen p Mandsasylet på afd.E2. Der var jeg nok nogle år så flyttede jeg ud og fandt min mand der var plejer og fik mine 3 børn men arbejdede stadig en 3-5 år så sagde jeg op og fik arbejde på Børkop kommunekontor og var med til at starte deres kantine op. Mendet blev jeg hurtig træt af for der var ingen opvaskemaskine så der stod en kæmpe opvask hver morgen fra deres møder. Så jeg sagde op og søgte ind igen og kom ind som nattevagts afløser, i 1970 og var på flere afd: D3. og U.2. men det var ikke lige mig, og heller ikke på hjemmefronten der endte det med skilsmisse. Så fik jeg dagvagt og gik på halv tid på afd.E3 det var store drenge(mænd) der gik vi mange ture rundt i hele terrenget ,det var stort for hele anstalten som den blev kaldt var stor, der var bageri, vaskeri, gartneri, systue, skomagervæksted, sneker og malerværksted, maskinstue, skræderværksted, der var også 2 afd der blev kaldt celler en til kvinder og en til mænd der kom de ned når vi ikke kunne styre dem på afd. Men de kom hjem igen når de var blevet rolige.

Der var et feriehus der hed Kildegården hvor tog hen med nogle beboere der var plads til 6 beboere, det var dejligt der slappede de af, Der kom en dame og lavede mad og sørgede for det hele til os.

Vi var også på udflugt nogle gange til Havnstrup dyrepark der ligger oppe ved Herning, så havde vi madpakker med fra køkkenet, et dejligt sted og meget at se på.

Så i 1984 skulle vores afd. lukke, beboerne skulle hjem til deres hjemkommuner, hvor de ikke kendte nogen, og vi andre skulle søge på en anden afd. Der var jeg heldig at komme over på Kvindeasylet på afd. D2.(Lammeafd.) der var jeg til 1989 så skulle den lukkes.

Så flyttede vi ikke alle på Trindvold, det var små huse med plads til 8 beboere, der kom jeg afd. 5B, en afd med ene kørestolsbrugere, og ikke noget sprog, de hver deres eget værelse og en fældes med køkken.

Vi skulle selv handle ind og lave mad. Vi havde hver vores beboer at passe og sørge for alle deres fornødenheder om dem, vi skulle også gøre rent på deres værelse og holde hele afd. ren.

Vi lavede også selv mad til dem. Så i ca. 1995 kom jeg ½ år på 4A. Der havde jeg 40 års jubilæum og kom så på afd.4B. Som var en afd. For blinde og svagtseende beboere. Det var en rigtig dejlig afd.

Der havde vi også hver vores beboer, men skulle kun holde deres værelse, der kom en rengøringsdame og gjorde rent, der tog vi 2stk personale i sommerhus med 2 beboere, der lærte vi dem at kende på en

lidt anden måde, vi tog også til Kolding storcenter og købte julegaver for dem vi hyggede os med dem. I 2002 fyldte jeg 60 år og gik på efterløn, men blev ved som tilkaldt vikar i ca. 1 år. Det var den bedste afd. til sidst.

Jeg har 3 billeder fra vores eksamener, det havde vi jo i 1961-1962 og sluttede af i april 1963.

Det er så min historie .